Majorův přízrak.

Novella. Napsal Pierre Loris.

Máte-li zálibu ve věcech podivných, pravdě nepodobných, mohu vám zde něco pověděti, co se vyrovná fantastickým povídkám Hoffmanovým, aneb zvláštním příběhům Edgara Poe; to však je při tom smutné, že přece váš svou pravděnepodobnosť je má vzpomínka úplně pravdivá.

Byl jsem r. 1859 u Solferina, kde mladé vpauisty obdrželi křest ohně a já křest krve; měl jsem to štěstí, že jsem dostal do nohy granátovou třísku, jež mi přinesla šestiměsíční dovolenou a červenou stužku; trojnásobné tedy štěstí najednou, neboť, jak snad víte, mladý poručík přece o sobě něco myslí a nevyměnil by své první poranění za maršálskou hůl.

Dva zuavové odnesli mne k nosítkům a nosítka k ambulanci; na cestě jsem usnul, ať už unavením, nebo vysílením.

Když jsem otevřel oči, byl jsem umístěn na pohodlném lůžku, noha má byla obvázána, trpěl jsem tisíckráte méně a kolem mne pojil se zpěv ptactva s nářkem raněných.

Bylo nás asi sto, Francouzi, Rakušané a Vlaši dohromady, v té dlouhé, rozsáhlé klášterní chodbě s vysokým klenutím, ozdobené tmavými podobiznami pamětihodných abatyší, a s dlouhými prolamovanými okny, vedoucími do zahrady, plné starých, zelených stromů, kdež pěnkavy a jiní ptáci šveholili.

Snění mé bylo však v brzku přerušeno bolestnými výkřiky mého souseda v ambulanci, mladého italského důstojníka, jenž svolával právě k sobě všechny svaté a světice boží a všechny ďábly z pekla.

"Krev Madonina.... Prokletý Biskajec...! Rozsekl mi prsa...! Je to můj poslední boj... ! Per Criste....! Per Bacco....! Hoří! Hoří....! V mých prsou to hoří....! Sem! Sem....! Viva l'Italia....! Hloub! Hloub! Smrť už kosí....! Kněze, kněze....! Říň anebo.... Koule a granáty....! Jezu Maria....!"

Po tomto výbuchu, přerušovaném osudným kašlem a hrozným lomcováním, následoval rychlý, hlučný dech, a jakés chrčení, jež ptáci v zahradě veselým zpěvem provázeli. Protiva to zajisté tak úchvatná a plná zvláštní hrůzy, že by ji mohli nápodobiti Wagner nebo Verdi.

"Ubohý major!" pravil mi jeden z dohlížitelů ambulance, blíže se k jeho lůžku, "je v deliriu. Znám ho, jest to Cavaliero Carlo Morosini, major královských husarů, jediný syn nebožtíka pana Gian Petronina, pod nímž můj otec sloužil po celý svůj život. Ubohý pán! Mám strach, aby nebyl posledním z rodu Morosini."

Pokynul jsem ještě dohlížiteli, jenž s péčí téměř otcovskou pozvedl hlavu raněného.

"Jak vy se jmenujete?" tázal jsem se.

"Luigi Deridolo, pane důstojníku. Čím mohu posloužiti?"

"Kde to jsme?"

"V klášteře Santa Maria de Pampani, jenž je zřízen za prozatímní nemocnici."

"Jsme daleko od bojiště?"

"Jenom dvě míle, pane důstojníku. Francouzští lékaři vás včera večer ještě ležícího ve mlinbě obvázali, byl jsem při tom. Řekli, že za čtyři nebo pět neděl budete úplně zdráv!"

"To je dobrá zpráva pro mne, příteli Deridolo. Děkuji vám!"

Hned na to byl onen hodný muž zavolán na druhý konec chodby, kde právě jeden raněný opouštěl tento svět.

Obrátil jsem se, abych spatřil svého souseda, majora.

II.

Byl to člověk asi třicetiletý, s bledou mužnou tváří, zdobenou černým, jemným a koketně nakrouceným vouskem s pravidelnými a výraznými tahy, hotová to postava z vlašského románu. Ne beze smutku vzpomněl jsem si, že tento člověk, plný mladistvého půvabu, bude za několik hodin mrtvolou. Hlava jeho byla velmi sympatická, ale křečovité škubání kolem úst, odkrývající sněhobílé zuby, dodávalo jí jakéhosi nevysvětlitelného ďábelského výrazu.

K večeru přišli lékaři, provázeni klášterními sestrami a přikládali znovu obvazky; jdouce kolem majora Karla Morosiniho, pokrčili smutně rameny. Pak natáhl se Deridolo na rohožku podle našich loží a v chladném korridoru nastalo ticho.

K půlnoci počínal jsem usínati, zavíraje oči, v nichž odrážely se všecky ty hvězdy, které jsem byl před tím několik hodin pozoroval vysokým lomeným oknem, když byla má pozornosť náhle upoutána samomluvou mého souseda.

"Bože, nebo ďáble", hučel dutým hlasem, "musím věděti kdo jsi, proklatá....! Jen jednou ještě přijdeš? Dobře! Pojď.... pojď přece, čekám....! Máš strach....! Člověkem nejsi, pekelný klame....! Per Dio! Pojď!"

Obrátil jsem se, mysle, že major ve své neustálé horečce blouzní; mé oči setkaly se však s jeho, zářícími tak v polotmě, že jsem se jich lekal.

"Ah, vy nespíte?" pravil mi. "Dobře, hovořme chvíli, nechcete? Musím mluvit, abych se ujistil o tom, že vskutku bdím a vidím... Všecko mi připadá tak zvláštním, fantastickým, pekelným.... Vy také se jí podobáte!"

"Komu?" tázal jsem se bázlivě.

"Jí! Mému strážnému andělu nebo ďáblu, mému přízraku, mému geniovi, neboť mám vskutku něco takového jako Brutus.... Díváte se na mne právě jako ona, nebo jako on, neboť duchové nemají prý pohlaví. Neslyšel jste o tom? Vem nás ďábel oba, mne i vás, jen kdybych věděl, co to jest....! Povím vám svůj příběh, snad mne to utiší.... Bojím se, aby se mi nevysmáli, že jsem bázlivec nebo blázen; neřekl jsem to posud živé duši, až zemru, vypravujte to dále...."

III.

"Jsem posledním z rodu Morosini. Rod ten dal krásné Venecii tři z její nejslavnějších dožů a pro ni též vycedil jsem já svou krev. Byl jsem vychován v Pise, v paláci Santa Croce. Ve dvanácti letech neměl jsem již ani matky, ani otce. Jednou hořce pláče, zašel jsem k jich hrobům; tam pak byl jsem zastaven nějakou černě oděnou dámou, která mi pravila hlasem tak něžným jako anděla — jako hlas matčin:

"Nepláč, Carlo Morosini, budu tě chrániti. Uvidíš mne ještě třikráte!"

Díval jsem se na ni svým uslzeným zrakem. Byla to krásná postava. Měla velké černé oči, jež něžně zářily z ideální bělosti jejích lící a malá růžová ústa, jež se na mne přívětivě usmívala. Vzdalujíc se, kynula mi po přátelsku rukou, načež jsem odvětil rozpjatým náručím; zmizela však za hrobkou vévodů Montescarnafigi.

Když jsem to vypravoval své staré chůvě, pravila tato se smutným úsměvem:

"Ubohý, mladý pane! Je to jen zjevení, vyvolané vaším utrpením!"

Jedné noci, když mi právě dvacet let, spatřil jsem na plesu u kněžny Salviani vznášeti se ve víru valčíku dámu zvláštní krásy a pohled na ni přiměl mne k výkřiku překvapení, pohnutí a radosti.

"Jest to ona!" zvolal jsem.

"Vy znáte marchesimu del Diavolillo?" tázal se mne hrabě Adimari. "Můj Bože, snad nejste do ní zamilován?"

"Zamilován?" odpověděl jsem ve svém zmatku, ve svém opojení. "Ještě více nežli zamilován!"

"Jak? Ještě víc nežli zamilován? Blázníte, Carlo?"

Já neslyšel. Ponořen zcela v pozorování, sledoval, hltal jsem pohledem krásnou marchesinu, její štíhlý vzrůst, její andělskou tvář, její velké oči, jako by z černého sametu a po skončeném valčíku spěchal jsem k ní, rozechvěn vášnivě s plameny v srdci a obdivem ve zraku.

Měříc mne pohrdlivými pohledy, zdála se býti krásná mladá dáma překvapena a uražena, že se někdo opovažuje tak na ni se dívati; a když tak, zaujat jsa úplně krásou její, stále jsem ji neodbytně pronásledoval, přistoupil ke mně nějaký šlechtic, pravil mi, že se jmenuje vévoda de Montescarnafigi a je snoubenec marchesinin, i vrhl mi ve tvář rukavici.

Přiveden byv tímto krutým způsobem nazpět do skutečnosti, hodil jsem mu svůj lístek a opustil jsem s hrabětem Adimarim ples.

"Jak, vy, Carlo, potomek Morosiniů", domlouval mi hrabě po cestě, "šlechtic tak starý, mohl jste uraziti mladé děvče, které vás nikdy nevidělo?"

"Co pravíte, můj drahý? Viděl jsem ji před osmi lety na Campo Santo."

"Vy opravdu šílíte. Před osmi roky bylo marchesině del Diavolillo devět let a nevyšla z Padny."

"Devět let!" opakoval jsem s hrůzou.

"Per Dio! Signor mio, snad přece nemyslíte, že se narodila zcela dospělá jako naše pramáti Eva?"

Opravdu šílel jsem a přece podobnosť ta byla tak nápadná, tak podivuhodná, že posud vzpomínám si na ni se zvláštní hrůzou.

Druhého dne v sedm hodin jsem se ubíral k lesíku Papagalli, před branami Pisy, kde jsem se měl bíti s vévodou Montescarnafigi.

Vycházeje z města, setkal jsem se tváří v tvář s onou dámou, kterou jsem byl poznal v noci na plesu, stále oděnou v dlouhý černý šat, stále bílou a krásnou, s něžným úsměvem a ještě něžnějším pohledem.

Cítil jsem, kterak se rozum můj plete, neboť dáma tato podobala se určitě obzvláště krásné marchesině del Diavolillo.

"Carlo Morosini", pravila mi, "čekám na tě. Můžeš jíti k souboji, budu tě chránit. Spatříš mne ještě dvakráte!"

A když jsem zůstal jako zkamenělý na místě a chtěl jsem pokleknouti před ní, pravila dále, ukazujíc k lesíku Papagalli:

"Jdi, vévoda jest již netrpěliv a pochybuje o tvé statečnosti."

"Kdo jste?" tázal jsem se proseбně.

Neodpověděla; chtěl jsem jí políbiti ruku. Ruka tato ukazovala mi znovu místo souboje. — Poslechl jsem. Pět minut po tom klesl vévoda z Montescarnafigi k zemi s kulí v srdci.

Uvěříte, že tato žena tento přízrak, byl mým neštěstím v mládí? Nemohl jsem nalézti krásnějších řad ni, nemohl jsem milovati než ty, kteří jí byly podobny. Černé vlasy, černé oči, sněžná pleť, malá ústa, malé ruce a hlas zvučný jako struna, který jsem slyšel stále a všude....

Mimo tento ideál nemohlo býti ani řeči o lásce anebo o štěstí! Život můj uplynul v hledání neznámé. Nemohl jsem ji však nalézti, leda až v hodinu určenou mi osudem.

Jest tomu pět let, když jsem jel jednoho jitra na koni Apeninami, abych dohonil svůj pluk. Veliký zvon nějakého kláštera, podle něhož vinula se mezi skalami úzká stezka, kudy jsem jel, polekal náhle mého koně a ten počal mne unášeti obrovskou rychlostí, aniž jsem mohl běh jeho zaraziti.

Snad znáte poněkud Apeniny? Místo jediné dobré cesty jest tam pět set špatných. Na stezce, vroubené po obou stranách hlubokými rokleмi, byl bych musel nevyhnutelně sraziti i s koněm vaz, když tu najednou uprostřed stezky vyvstal černý přízrak, rozepjal své rámě a kůň, jakoby uposlechl síly nadpřirozené, zastavil se na padesát kroků od mé ho ochránce.

"Carlo Morosini," pravil hlas, při němž jsem se chvěl blahem, "uvidíš mne ještě jednou — v posledním svém okamžiku!"

Seskočil jsem na zem s horečným chvatem, opouštěje koně, který stál jako zkamenělý a letěl k svému dobrému geniovi. Anděl můj však zmizel! Mohl jsem čekati kolik hodin na kraji propasti, nenalezl jsem nic....

Major Carlo se zde zamlčel, jeho dech stával se přerývaným a hrozně chrčel.

"Snažte se, abyste usnul", pravil jsem přívětivým tonem, "zapuďte tyto vzpomínky, váš duch potřebuje pokoje."

"To je to!" mluvil namáhavě. "Vy též snad věříte v zrakové klamy, snad myslíte, že blouzním. Zadržte! Mám snad již jen velmi málo života.... Má poslední hodina musí přijít.... Řekla to.... Uvidíte!"

V tom vyrazil ubohý raněný ze sebe hrozný výkřik, zvedl se s nadlidským přemáháním, ukázal prstem k nohoum svého lůžka a pak klesl nazpět jako bezvládná hmota.

Poslední Morosini přestal žíti.

IV.

K nohám lůžka blížila se vznešená dáma štíhlého vzrůstu, oblečená v dlouhý černý šat. Při výkřiku umírajícího obrátila se, přistoupila k jeho hlavě a padla na kolena, dusíc vzdechy.

Poznal jsem ji! Bylo to zjevení s velikýma černýma očima, s ideální bledostí v obličeji, právě tak, jak mi ji popsal nešťastný Morosini.

Zůstala dlouho na modlitbách u mrtvoly a vzdálila se teprve, když vstával Luigi Deridolo.

"Kdo to je?" tázal jsem se ho zvědavě.

"Jest to veledůstojná abatyše kláštera Santa Maria de Pampani, pane důstojníku, krásná a svatá žena a také šlechetná a vznešená. Slyšel jsem vypravovati od pana kazatele ze San Nazario, že v sedmnáctém svém roce měla si vzíti svého bratrance, kterého zbožňovala a který lásku její splácel, jakéhosi vévodu! Štěstí však jí nesvědčilo. Několik dní před svatbou byl mladý pán od nějakého blázna zabit v souboji. Nešťastná nevěsta vstoupila do kláštera. Zajisté, zvláštní to příběh veledůstojné abatyše Santa Maria de Pampani, není-li pravda, pane důstojníku?"

V téže chvíli spatřil Deridolo, že poslední Morosini odebral se již na věčnosť; bol jeho vyhrkl proudem slz, zatím co já snažil se ve svých myšlénkách srovnati vypravování majorovo s halucinací.

Jen marchesina del Diavolillo mohla by mi snad něco sděliti o té zajímavé a fantastické události; dověděl jsem se však od Deridola, že druhého dne po smrti Carlo Morosiniho vzdala se abatyše své hodnosti a zavřela se navždy v Chartreuses de Santa Maddalena delle Lagrime.

Jezero smrti v Africe.

Jeden z anglických cestovatelův, Moore, vrátil se do Londýna z vnitrozemí afrického, a mezi nejzajímavějšími zprávami, které o svých výzkumech podává, jest ona o "jezeru smrti", jež dosud spatřilo pouze šest Evropanův. Ze všech jezer afrických žádné není obklopeno takovými mysteriemi, jako jezero Rukva, a snad žádná lodice nebrázdila ještě jeho vody, neboť domorodci neodvažují se ani přiblížiti k tomuto jezeru smrti a žádný z Evropanů neměl tu odvahu, podívati se na jeho vody v lodici. Domorodci vypravují, že v jezeru je ohromný ještěr, který každou lodici, jež objevila by se na vlnách, stáhne ke dnu a odvážné plavce usmrtí. Moore také jen z povzdálí díval se na toto příšerné "jezero smrti".

Nejzajímavější objevy učinil cestovatel tento u jezera Tanganyika a zde také nalezl obrovskou rybu elektrickou, při jejíž doteknutí následuje bezvědomí člověka. Jezero toto hemží se rybami všech možných druhů a Moore tvrdí, že není třeba ani na udice dávati vnadidlo, neboť ryby hltavě lapají po všem, co do vody padne. U jezera tohoto spatřil také hrozný zápas mezi krokodilem a leopardem, který přišel uhasiti svou žízeň v jezeře. Krokodil tiše připlazil se k pijícímu leopardovi, ale v tom tento zpozoroval nebezpečí mu hrozíc a skokem chtěl se zachránati. Krokodil však již rozevřel svou tlamu a uchopil zadní nohu dravce. Ten svíjel se v bolesti a hrozný jeho řev rozléhal se po celém okolí. Leopard snažil se předními svými tlapami vydrásati krokodilu oči, avšak marné bylo jeho namáhání. Krokodil nepustil jeho nohu, až mu ji ukousl úplně až u těla. Leopard pak s hrozným skučením odplížil se do nedalekého houští a krokodil se ponořil do vody jezera.

Nejnebezpečnější kus cesty, kterou Moore konal, byla ona k jezeru smrti. Zde na každém kroku krajina hemžila se jedovatými hady a divoké šelmy ohrožovaly jeho výpravu neustále. K tomu družil se nedostatek pitné vody a zápach z bažin provázený zimnicí. Okolo cest, jimiž se bral, bělaly se kosti nešťastníkův, kteří v zápase s přírodou a divokými šelmami zde zahynuli.

Moore sám s velikým namáháním vyváznul životem a praví, že sotva ještě jednou by se odvážil k jezeru smrti, které právem jest postrachem všech domorodcův a jemuž se oni vyhýbají na míle.

Sotva je české osady v Americe, kde by Dra. Petra Hoboko nebylo známo a v užívání. I Yankeeové zápasí s podivným pro ně jménem a ptají se po Dra. Petra Hoboku. Shledali, že je to lék, který přivádí výsledky. Z pravidla jednatelství mají krajané. Hoboko prodává se pouze od zvláštních jednatelů ustanovených Drem. Petrem Fahrneyem, 112-114 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill. Dopište si pro podmínky pro jednatele.

Velmi dobrá farma na prodej!

Nejlepší příležitost koupiti vzdělanou farmu 4½ míle od města za $45 akr. Po třiceti dnech bude vzata z prodeje—za tu cenu.

100 akrů, velmi dobře zařízená farma 4½ míle od Howells, $48 akr. Hlaste se hned u

Folda & Mundil,
Clarkson, Neb.

35x4

"Vypěstím vlasy na holých hlavách."

Proslulý lékař-lučebník objevil tajemnou smíšeninu po níž rostou rychle vlasy na každé holé hlavě.

Zasýlá balíček na zkoušku zdarma všem, kdož si oň dopíší.

Po půl století, strávenėm v laboratoři, byv korunován vysokými poctami za své mnohé světoznámé objevy, proslulý lékař-lučebník,

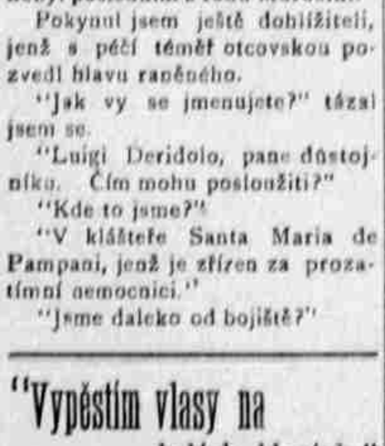

Vyobrazení hořejší zřejmě ukazuje, co veliký objev tento vykonal—Vykoná totéž i pro vás—Zkuste ho na náš účet?

nalézající se v čele veliké Altenheim Medical Dispensary, učinil právě úžas budící oznámení, provázené naprostým důkazem podivuhodného vyléčení, jež přivodilo lékaře k údivu a úžasu, že skutečně vyrobil smíšeninu, po níž vyrostou vlasy na každé holé hlavě. Lékař tvrdí, že po pokusech, po léta konaných, docílil konečně vrcholu svého přání. Pro lékaře jsou všechny hlavy stejnými. Není žádné, jež by nemohla býti vyléčena tímto pozoruhodným prostředkem. Seznam vyléčení již přivedených jest opravdu podivuhodný a kdyby nebylo vysokého postavení velkého lékaře a přesvědčujících svědectví tisíců občanů ze všech končin země, zdála by se pravda tato přímo zázračnou.

Nemůže býti pochyby o pravdivosti tvrzení lékařova, aniž lze o léku jeho hádati se. Nežádáť žádného muže, ženu neb dítě, aby slovům jeho nebo kohokoliv jiného víry přikládali nýbrž jest hotov a ochoten poslati zdarma na zkoušku balíček tohoto znamenitého síli, tele vlasů každému, kdo si mu proň dopíše s přiloženou 2centovou poštovní známkou na vyplacení poštovného. V jediné noci počaly po jeho použití růsti vlasy na hlavách holých po léta. Zastavil padání vlasů v jediné hodině. Nikdy neselhal, aniž záleží na stavu, stáří, nebo pohlaví. Staroi a mladí, ženy a děti, všichni získali tímto volným použitím velkého nového vynálezu. Jste-li holohlaví, padají-li vaše vlasy aneb jsou-li vaše vlasy, brvy nebo vousy řídké nebo krátké, dopište si Altenheim Medical Dispensary, 561 Foso Building, Cincinnati, Ohio, vloživše do dopisu 2centovou poštovní známku na vyplacení poštovného, o balíček, jejž obdržíte zdarma, a v krátké době budete úplně vyléčeni.

Zmiňte se laskavě o Pokroku Západu.

Není šťastným!

Kdo jím může býti při

nezáživnosti a žaludeční chorobě.

Jsme velmi nedbalými při zacházení s těmito chorobami a když proti nim něco podnikneme, stává se tak obyčejně příliš pozdě. Proč nepoužije se jednoduchého a jistého léku—

Dr. August Koenig's

Hamburger Tropfen,

kteréž celou soustavu změní a blahodárně na žaludek působí.

Storz Brewing Co.

OMAHA, NEB.,

vyrábí výtečný ležák z pravého českého chmele, nejlepšího ječmenového sladu a výborné vody z vlastní artézské studnice.

Světovou pověst získalo si lahvové pivo............

"Blue Ribbon"

nejlepší stolní pivo, vyznamenané zlatou medalií na Zamississippské výstavě.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a paroplavební doprava

z Baltimore do Bremen

přímo po nových dvoušroubových poštovních parnících od 7.500 do 10,500 tun nosnosti:

Cassel. Breslau, Rhein, Koeln, Hannover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz, Neckar.

II. kajuta z Baltimore do Bremen od $42.50 nahoru.

Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajutní, jež označena jest jako II. kajuta.

Výše jmenované parníky jsou výhradně nové, výtečně zbudované a zařízené, salony a pokoje kajutní na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.

Další zprávy podávají generální jednatelé:

A. SCHUMACHER & CO., 5 South Gay St., Baltimore, Md.
H. CLAUSENIUS & CO., 93 Dearborn St., Chicago, Ill.
nebo jejich zástupci v zemi.

—NEJVĚTŠÍ—

masný krám

má krajan náš

FR. KUNCL

v čísle 1207 jižní 6. a Pierce ul.

Velké zásoby masa všeho druhu, uzenek salámů, šunek a vše co do oboru vurtcajků sáhá. — Koupíte zde levněji a maso lepší jak u někoho jiného. Chcete-li si pochutnati na dobrých jaternicích, zajděte jen k Frankovi.

Zboží možno objednati i telefonem, č. 3502 12

P. M. Svačina

......vlastní......

VZORNĚ A HOJNĚ ZÁSOBENÝ

grocerní obchod

v č. 1312 jižní 13. ul.

Obchod tento jest jedním z nejstarších obchodů na jižní 13. ul. Zde obdržíte to nejlepší čerstvé zboží. Zboží možno objednati též telefonem. TEL. F1891

Objednávky se vyřizují správně, rychle a levně. 9417

4 INTEREST %

Nechte své úspory pracovat.

Přiráží se každých šest měsíců.

Vklady $1.00 a výše se přijímají.

Můžete ukládat prostřed. pošty.

Korové spořitelníky zdarma.

Splacený kapitál **$100,000.00** zaručuje úplnou bezpečnost. Pište si o knížku: "Save and you will know, Dimes to dollars grow."

CITY SAVINGS BANK,
16. a Douglas ul., Omaha, Neb.

ESTABLISHED 1884

NORTH-WESTERN DRÁHA

zkrácení času, zlepšená obsluha 2. listopadu.

Denní chicagský zvláštní vlak vyjíždí v 7.20 ráno místo v 7.00 ráno. **V touž dobu přijíždí do Chicago.**

Denní St. Paul Mpls. expressní vlak vyjíždí v 7.10 ráno místo v 6.55. **V touž dobu přijíždí do St. Paul—Mpls.**

Čís. 2 Overland limited do Chicago v 7:45 večer, má **spací vozy pouze.** Daleko rychleji jede na západ z Chicago do Omahy.

North Western to může učiniti

Městská úřadovna: 1401-3 Farnam ul.

Mimořádné železniční ceny.

St. Paul,
Minneapolis,
Duluth.
Minnesotská a
Wisconsinská jezera.
Milwaukee
Waukesha.
Dakota Hot Spring,
Deadwood.
Providence, R. I.,
Portland, Maine.

NORTH-WESTERN DRÁHA,

1401-1403 Farnam St.,

Omaha.

Uložení peněz v jižních pozemcích.

Takové uložení peněz není spekulativní. Jih není novou zemí. Obchodní a dopravní prostředky jsou přiměřené a nejlepší. Podnebí jest mírné a příznivé. Vzdor těmto a jiným přednostem jižní pozemky se prodávají za ceny daleko pod jich cenou skutečnou a při nynějších cenách přinášejí velký zisk z uložených peněz. O řadu oběžníků, č. 1 až 10 včetně, jež obdržíte zdarma, týkajících se výhod pozemků v Kentucky, Západním Tennessee, Mississippi a Louisianě, ležících na aneb blíže Illinois Central dráhy, pro hledající domovy a pro ty, již chtějí výhodně uložiti peníze, dopište si níže-psanému

W. H. BRILL,

1402 Farnam, Omaha, Neb. — Dist. Pass. Agt. Illinois Central R. R.

Vkusně a pohodlně zařízený

Hostinec a Restaurant

......vlastní......

J. W. HROCH

1245 jižní 13. ul., Omaha.

Řízný Metzův ležák stále na čepu. Nejlepší vína, likéry a jemné doutníky.

Sladká vína galon od 75c. nahoru. Kořalky galon od $1.50 nahoru. České importované kořalky jako roztopčinka, mandlovka, rosolka, bílý punš $2.50 gal. Tel. B1824

Jakub Svačina

...vlastní...

ELEGANTNÍ A HOJNĚ ZÁSOBENÝ

grocerní obchod

v č. 1209 již. 6. ulice.

V obchodě tomto naleznete úplný výběr všeho zboží grocerního. Zboží je čerstvé a prvé jakosti. Míra dobrá, neb u Svačiny jest ve zvyku nekoukati na nějaký ten přívažek. Navštivte jej jednou a podruhé přijdete zase

Rendla a Binder

čeští řezníci

v č. 1732 již. 13. ul., blíže Center,

OMAHA, NEB.

Mají v zásobě vždy nejlepší výběr čerstvého masa všeho druhu, jakož i domácích výborných uzenářských výrobků. Zkuste je a stanete se jistě jejich zákazníky.

Elegantně zařízený a

Uniový Hostinec

......vlastní......

Frank Semerád

na rohu 16. a William ul.

Řízný Metzův ležák stále na čepu. Pravé plzeňské z pravovarečného pivovaru z Plzně, výtečná Korbelova vína, kořalky a ty nejlepší doutníky. Teplý zákusek po celý den. Vzorná obsluha.

TEL. F2331. FRANK SEMERAD

10. května

DŮLEŽITÁ ZMĚNA

NORTH-WESTERN DRÁHA

Ranní Norfolk—Bonesteel osobní vlak zrušen na NÁDRAŽÍ NA WEBSTER ul. a přijíždí a odjíždí z UNION NÁDRAŽÍ.

Vyjíždí denně v 7:15 ráno a přijíždí v 10:34 dop., čině úzké spojení v Norfolku s NOVÝM DENNÍM VLAKEM do Long Pine a míst před ním ležících, kromě neděle.

Městské úřadovny 1401-1403 Farnam ulice.

ADRESÁŘ SPOLKŮ

Česko-Slov. Dělnické Podpor. Jednot

pro severozápadní státy:

Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebrasku, obě Dakoty a Michigan.

Hlavní Jednota v St. Paul, Minn.

Úředníci a členům výboru se zasílají [illegible] Velkopředseda Frant. [illegible] St. Paul, Minn., I. místopředseda J. Aubrecht, Minneapolis, Minn., II. místopředseda Joseph Hromádka, Hopkins, Minn. Velkotajemník Frant. A. Kuch, St. Paul, Minn. [illegible] Minneapolis, Minn. Úřadovna 380 Goodrich st., St. Paul, Minn. Lékař H. Jos. a Chs. J. Dohm, 195 E. 7th st., St. Paul, Minn.

Čtvrtletní zprávy se zasílají všem spolkům v dubnu, červenci, říjnu a lednu.

Č. I. v Montgomery, Minn.

odbývá své schůze každou čtvrtou neděli v měsíci. Předseda Vojtěch Němec, místopředseda Jan Novotný, Tajemník Fr. Mixa, Účetník Voit. Kasanda. Pokladník Tomáš Jíra.

Č. II. Mladočech v Le Sueur Center Minnesota.

odbývá své schůze každou 2. neděli v měsíci v síni IOOF. Předseda Jakub Krenik, tajemník Fr. Barta LeSueur Center, Minn., účet. J. Bican, pokladník Vác. Krava.

Č. III. v St. Paul, Minn.

odbývá své schůze každou 3. středu v měsíci. Předseda Václav Kotnour, st. tajemník F. J. Pavlička 537 Canton St. účetník Frant. Horáček, 644 Pleasant Ave., pokl. Fr. Hanzal.

Karel Havlíček Borovský, č. IV. Minneapolis Minn.

odbývá své schůze každou 1. neděli v měsíc v síni č. 221 corner of Washington & Cedar ave., so. Předseda Petr Straka místopředs. M. Peterka, tajemník Aug. Mendl 1411—3 Str., South účetník Jos. Sofl, 2022 — 2. Str. South, pokladník Jan Sviták 822 Thornton Ave.,

Č. V. v Nové Praze, Minn.

odbývá své schůze každou 4. neděli v měsíci. Předseda Ant. T. Rudin, taj. Ant. F. Vrtišný, účetník Václav Posel, pokladník Jakub Svoboda, New Prague, Minn.

Komenský č. VI. v Hayward, Minnesota.

odbývá své schůze 1. neděli v měsíci. Předs. J. Funfar., místopředs. Vojt. Pacovský, taj. Josef Straka, Glenville, Minn., účetník Fr. Prantner, pokl. Václav Šedl, Oakland, Minn.

Karel Veliký, č. VII. v Nové Třeboni, Minnesota.

odbývá své schůze každou 4. neděli v měsíci. Předseda Jan Klein, Montgomery Minn., místopředs. Jan Filipek, Doyle, Minn., tajemník Vác. Edl, Doyle, Minn. účetník Jan Podojil Doyle, Minn., pokl. Jan Noska, Doyle Minn., důvěrník Jan Klein, průvodčí Jos. Rajnta, vnitřní stráž Ant. Velíšek, venkovní stráž Jos. F. Filipek, účet. výbor Jos. Edl, Fr. Staska, Jan Filipek.

Č. VIII. Rovnost Owatonna, Minn.

odbývá své schůze každou 2. neděli v měsíci v jednu hodinu odpol. v síni Č. S. P. S. Předseda Fr. Dušek, místopředs. Fr. Bureš, tajemník Leopold Marek, 919 N. Elem St., účetník Fr. Pechek, pokladník Vác. Herdlička st., průvodčí Dom. Moravec, vnitřní stráž Kašpar Slezák, venkovní stráž Josef B. Vavřín.

Spolek č. IX. v Pine City, Minnesota.

odbývá své schůze každou druhou neděli v měsíci. Předseda Jan Štochl, místopředseda Tomáš Bažil, tajem. Jos. Bartoš P. O. Box 33 Beroun, Minn., účetník Jan Hejda, Pine City, Minn., poklad. Jan Šambavr, Pine City, Minn.

Č. X. Čechoslovan, v Olivia, Minn.

Předseda Ant. Roček, místopředseda Bed. Roček, tajemník Karel Švthovec, účetník M. Petřička, pokladník Václav G. Ployhard. Odbývá své schůze druhou neděli v měsíci.

Čechie č. XI. v So. Omaha, Neb.

Odbývá schůze každý druhý čtvrtek v měsíci o osm hodin večer v síni Fr. Laitnera. Předseda Jan Kubát, tajemník a účetník Adolf Zezulák, 236 North 20. ul., pokl. J. Vocásek 21. & S St.

Číslo XII. Chrudím v Racine, Wis

odbývá své schůze každou třetí sobotu v měsíci v 7 hodin večer. Předseda Kar. Čáslavský, 1604 N. Geneva st.; místopředs. Jos. Petržilka 1908 N. Geneva st.; taj. a účet. Jos. Havlina, 1723 N. Geneva st.; pokladník Vác. Janota, 1612 Albert St.

Číslo XIII. Český Lev v Seaforth Redwood Co., Minn.

odbývá schůze každou druhou neděli v měsíc. Předseda Karel Boušek, místopředs. Anton Serbus, tajemník Jaroslav Kovanda, účetní Fr. Jaroš, pokladník Jan Švec.

Číslo XIV. Ladimír Klácel, v Haugen, Wis.

odbývá schůze každou druhou neděli v měsíci. Předseda Albert Kuča, Jos. Soukup místopředs. tajemník Vác. Hamack, Jos. Havel účetník, Jos. Krabulec pokladník.

Jan Hus č. XV. Hopkins, Minn.

odbývá své schůze každý druhý čtvrtek v měsíci v Anderson Hall. Předs. Jos. Brož místopředs. Jan Sonka, taj. Bedřich Hromádko Box 98 Hopkins, Minn., účetník Jan Červený, pokladník F. Kříž.

Nebraska č. XVI. v Omaha, Neb.

odbývá své schůze každé první úterý v měsíci v síni p. J. W. Hrocha. Předs. J. W. Hroch, tajemník a účetník Jakub Mareš, 1310 So. 13. St., pokladník Karel Mareš, S. E. cor. 5th and Williams St.,

Číslo XVIII. Bratří Severu, v Drywood, Wis.

zvolili si následující úředníky: předseda Tom Kyselka, místopředseda Jan Piller, tajemník Josef Fucha, účet. Jan Kyselka, pokl. Jiří Šilpek; průvodčí Fr. Mareš, vnitřní stráž Jan Nybrt, venkovní stráž Petr Petrík. Schůze se odbývají každou druhou neděli v měsíci.

Josef Kavan,

pozemkový a pojišťující jednatel.

2709 již. 19. ulice.

Prodává loty, v Omaze i v So. Omaze, pozemky nazově a farmy v pobliží Omahy i ve státu a pojištění opatří vám u těch nejlepších firem při cenách nejnižších. Též zabývá se vyhotovováním abstraktů.

Obraťte se s důvěrou n něho a bude vám spravedlivě posl uženo.

Hojně zásobený

řeznický a uzenářský obchod

......vlastní......

Bratři Semínové

v č. 1321 William ul.

Mají na výběr vždy hojnost čerstvého masa všeho druhu. Jejich uzenářské výrobky těší se té nejlepší pověsti. 2

Přijďte a přesvědčte se! Objednávky možno učiniti též telefonem, číslo A2172

Dr. C. Rosewater

..ČESKÝ LÉKAŘ..

Úřadovna: 222 "Bee Building"

Úřadní hodiny: Od 11 do 12 dopol. Od 2 do 5 odp. Od 5:30 do 6 odp. V neděli od 10 do 12 dopol.

Tel. v úřadovně 504.—Tel. v bytu 1217

Bydlí.—Číslo 2417 Jones ulice.

Zvláštní pozornost věnuje se ženským nemocem a ranhojičství.

Bohaté zásobený **MASNÝ KRÁM**

......vlastní......

Josef Nejepinský

1401 jižní 16. ulice.

Velko- i maloobchod čerstvým uzeným i nakládaným masem, výtečným zbožím uzenářským a vůbec vším, co do oboru toho přináleží.

Objednávky možno učiniti i telefonem a tyto řádně a rychle se vyřizují.

TELEFON 1816.